

യുഗസംക്രമ സന്ധ്യയിൽ

യുഗസംക്രമ സന്ധ്യയികൾ നിൻ
പുകൾ പോൽ പാറി വരുന്നൊരോർമ്മയിൽ
വിരിവു, പുലർകാല വേളയിൽ
തെളിയും, താമര പൂത്ത ഹെയ്കകൾ.

അനഘാശയ! നിന്റെ വീണപു-
വിതളിൻ തുമ്പിലെ മഞ്ഞു നീർക്കണം
മണിമുത്തതു പോലെയിന്നുമെൻ
നിധിയായ് മാറിലണിഞ്ഞിരിപ്പൂ ഞാൻ.

ഹിമശൈല വനാന്തരങ്ങളിൽ
കുളിരും കോരി വരുന്ന വായുവിൽ
തളിരാർന്നൊരു ദേവദാരുവിൻ
തണലിൽ, ചിന്തയിൽ മുങ്ങി നില്പൂ നീ.

ഇരുൾ മൂടിയ വിന്ധ്യ പർവതം
കര കാണാഞ്ഞൊരു രേഖ തൻ ഹ്രദം
നറു ചമ്പക ഗന്ധമാർന്നൊരി
വഴിയിൽക്കൂടെ നയിക്ക യെന്നെ നീ.

അറിവിന്റെ വെളിച്ചമൊക്കെയും
ഒരു കൈക്കുമിളിയിൽ മൂടിവയ്ക്കുമി
ദ്യുരവസ്ഥകൾ വെട്ടിമാറ്റുവാൻ
പടവാളേന്തിയതാണു നിൻ കരം.

തെളിനീരു പകർന്നു നൽകി നീ
വരളും വേനലിലെന്റെ കൈകളിൽ.
അറിയുന്നിതു നിന്റെ ഞാനമ്പരം
വിരിയും കൺകളിൽ നിന്റെ മോഹവും.

തലയിൽ പുക ചൂഴ്ന്ന തീയുമായ്
ചുടലബ്ഭൃതമിറങ്ങുമി വഴി
ഒരു നേർത്ത മയ്യുഖലേഖ പോൽ
വരവായ് കൈകളിലോടടുമേന്തി നീ.

കുമാരൻ ആശാൻ

വകയും പരപുഷ്പവും കലർ-
ന്നണലിപ്പൊമ്പുകൾ ചേരുമീ വഴി
അറിയുന്നു, പറന്നു ഖൊങ്ങുവാൻ
ചിറകും ശക്തിയുമാർന്നിരുന്നു നീ.

പടികൊട്ടിയടച്ചു മൂന്നിൽ നിൻ
വഴിയെല്ലാമഭിജാതർ, മാനികൾ,
സ്വയമാഞ്ഞവർ പൂർക്കിടുന്നുവോ
കനിവാലിന്നിഹ നിൻ കിടാങ്ങളെ?

ഇഗഭീശ! (ഇയിക്ക) അന്ധരാ-
മിവർ തൻ കണ്ണുകൾ നീ തുറക്കുക!
ഭവദീയ ദയാർദ്രമായിട്ടും
കരുണയ്ക്കായിവരർഹരാവുക.

ഇവിടെ പ്ലൂഴവക്കിലിപ്പൊഴും
മുറ തെറ്റാതിവർ കാവൽ നിൽക്കയാം.
വില വാങ്ങിയതായിരിക്കണം
ഖൊടിമണ്ണാർന്നൊരു നിന്റെ കർത്തറ.

വനചന്ദ്രിക മാഞ്ഞു പോയിട്ടും
കരിനാഗങ്ങളിഴഞ്ഞു പോയിട്ടും
ഇവിടം ഇനശ്യന്യുമായിട്ടും
കവി ഞാൻ മാത്രമിരുന്നു പാടിട്ടും. ■